

Druckeswisa.

Det är ej konst att wara glad
Bland wänner och bland balar,
När glaset winka, rad wid rad;
Och Karsten sjunger stalar.
Den glädjen är dock icke stor,
Som endast uti hjernan bor,
Och ej från hjertat kommer.

Se gubben Didrik på salas,
Hwad wighet i hans armar!
Hans glädje bor i fulla glas
Och som en tof han larmar;
Se honom hemma i sitt hus,
Förutan fallstap, utan rus,
Hur tyst och sur han sitter.

We den, som glädjens helgedom
Ej utan förskruf finner,
Hwars själ på allsköns fred är tom;
Förran han Freden hinner!
Ack! tänk om han podager fick,
Hur monn det med hans glädje gick?
Jo skoptals fick den hämtas.

Men derför dåren tänka må,
Att dygden win förddmmer:
Nej, nej! ett quarter eller två
Hon och bland wänner tömmer.
Hur glad man är, man laga bdr,
Att man än mera glad sig gdr,
Och derför drickom, wänner!

Säljes i Brüzeli Woklädor för 1 fl. W:ko.

Upsala;

tryckt hos Em. Brüzelius 1827.

GS1231 Handelsbalansen.

J Wänner, som länge er öfswat
Med lastning af wätt och af torrt;
Och noga förhållandet pröfswat
Emellan import och export,
Att handelsbalansen justera,
Som lemnad är luxen till rof,
Wägmåstare, låt oss reglera
Wår tillgång och wåra behof!

Här himma, till låtnad för staten;
Wi sakna ej lust eller ljus;
Wi spisa den inrikes maten,
Förskrifwa ej in wåra hus.
Hwad stadar med fullare fickor
En inländsk och grofware rock?
Wi njös med inhemsk stöcker,
Och kunde förtyttra dem ock.

Nu kommer artifeln, som trycker,
Ju mera man trycker derpå:
Allt win bdr till fremmande drycker,
Är dyrt, men nödwändigt ändå.
Dock win bdr ej tynga importen,
Ty sen genom strupen det gått,
Det flyndar till åter-exporten
Och dröjer på transito blott.

Men nederlag öfwen är wädligt
Och leder till stark konsumtion;
Förbud är ej heller så rådtigt,
Ty törsten har sin opinion.
Förstörrom det quantum wi äga,
Att främja en gagnelig brist;
Hur länge wi wåga och wåga,
Jag tror, att wi semwigten mist.

Sällheten.

Menar du, min Bror! att den är säll,
Som i sin hand hvarfwer hundra rikens bden?
Somnar han i lugn hwar enda quall?
Dch drömmar han ej uppror eller bdden?

Nej, I Potentater
Uti alla stater!
Af er makt och ära
Gäfwat ej min lära:

Säll är den, som har en full pokal
Dch nota bene förmågan att den tömma!
Med des ångor flykta lifwets qual,
Dch i des droppar lifwets nöjen strömma.

Fråga Hjerten uppå Fridens fält,
Hwad sällhet följer den blodiga mandaten!
Är han säll för det han bor i tält
Dch afklar Meniskan hos sig — för Solbaten?

Alla Hannibaler
Äro Cannibaler:
Hwilken gruslig ära!
Bättre är min lära:

Säll är den som har en full pokal m. m.

Guldet, tror du, är all sällhets mål —
Men wet du wäl: i de Lydiska annaler
Står, att Konung Croesus stod på bål
Dch brände sig med sina kapitaler.

Ingen stunds bekymmer
För de rika rymmer.
Låt dem guldet prisa —
Jag blir wid min wisa:

Säll är den, som har en full pokal m. m.

Se, Apollo manar Skalden opp,
Dch Skalden lyder — han skrifwer och han magrar,
Blir beryktad, får en nerffjuft kropp,
Dch dör med afund, fattigdom och lagrar:

Den erfarenheten
Af lycksaligheten
Är wäl wärd att äga?
Nej, jag må wäl säga:

Säll är den, som har en full pokal m. m.

Hwi skall maktens solken lysa mig?
Jag genom ångor will skada lifwets dager.
Omkring hjeskan rankan slatar sig,
Hwad aktar jag den bleka, toma lager!

Litet guld till bälar,
Mågra rim till skälar
Har jag sjelf — och dnsskar
Blott att drufwan grnsskar,

En lycksalig den som sin pokal
Kan utan fruktan och utan afund tömma,
Med des ångor flykta lifwets qual,
Dch i des droppar lifwets nöjen strömma.

Bordwisa.

Ej nånfin drufwans fina saft
Jag sett i rankan flyta;
Dock wet jag drufwan äger kraft,
Till glädje sorgen byta.
Hur denna kraften bildar sig,
Hwad gagnar mig att söka?
Nog af, att på min maddas stig
Hon lifwets ro skall bka.

En ädel winstock trefnad har
I bergens wilde grusning,
Der annan wätska ofänd war
Till nytta och förfrusning.

Så i hwad stånd den wise fins,
Han någon fågnad sprider,
Dch skörden för hans hjerta wins,
Der dären hunger lider.